

คุณสุภาพ เข้าใจครับ หลวงตาอธิบายได้กระจ่างดี ไม่หลงครับไม่ขาดตอนครับ ในหนังสือเล่มนี้ที่น่าแปลกใจ ก็คือว่า หลายตอนที่หลวงตาเทศน์ไว้ตั้งแต่ปี ๒๕๓๖–๓๗แต่หลวงตาเทศน์ราวกับว่า หลวงตารู้ว่าเหตุการณ์บ้านเมืองจะเป็นอย่างไร เช่น ตอนที่หลวงตาบอกว่า คนเรานั้นมีวิบากแต่ในกิเลส อยากจนกระทั่งบ้านเมืองต้องเสียหายไป ไข่มาก ฟุ่มเฟือยหลงไหล ในที่สุดบ้านเมืองก็จะไปไม่รอด แล้ววันนี้บ้านเมืองก็เป็นอย่างนี้ เพราะเราฟุ้งเฟ้อ เพราะเราหลงไหลในกิเลส หลวงตานี้ละธรรมะพระพุทธเจ้าพูดจริงอย่างนี้แหละ แต่กิเลสมันไม่ยอมเชื่อนะซี มันถึงได้ลุ่มจมอย่างนี้ ถ้าเชื่อมาเสียตั้งแต่ได้ยินได้ฟังธรรมนั้นแล้ว ต่างคนต่างตั้งเนื้อตั้งตัว ต่างคนต่างประหยัด ต่างคนต่างรู้จักใช้จักสอย พอเป็นพอไป ไม่กระตือรือร้นเลยเหตุเลยผลไปตั้งกิเลสลากขึ้นไป ที่เป็นมาจนกระทั่งจะถึงขั้นลุ่มจมอยู่เวลานี้